

ligger derimod fra to ærede Medlemmer et Forslag, der for første Gang stiller Sagen saaledes, at det, at sikre Smaafolks Alderdom er det største og vigtigste Spørgsmaal, vi have at løse overfor dem. I denne Henseende har den ærede Ordfører sin egen Teori, som han i det hele hjælper sig med Teorier. Han har sagt, at først maa vi tage den Byrde fra de smaa, som trykker dem, det vil sige først skulle vi vedtage hans Toldreform, derefter skulle vi sikre dem mod Ulykker og Sygdom, og det tredje og sidste bliver at tænke paa deres Alderdom. Jeg tror, at det er den rene Doktrinarisme, naar man ordner de sociale Reformers fra den Kant. Jeg tror, at naar de smaa vare sikrede mod Nød i deres Alderdom, vilde det være 10 Gange lettere for dem at komme ud over alle de Vanstueligheder, som Sygdom, Arbejdsløshed og al anden Modgang kan volde dem. Jeg indrømmer, at der kan være en vis doktrinær Berettigelse i den Skala, som den ærede Ordfører har opstillet, men det er efter min Mening en Doktrin. Rejser man Spørgsmaalet ud over Landet, saa kommer man til et andet Resultat. Den ærede Ordfører og adskillige af hans Partifæller holde meget af at se ud over Landet. Det er paa en vis Maade ligesom de homeriske Helte, der, naar de skalde ud at slaas, udstødte vældige Rampraab for at forstrække Hjenden, før de begyndte rigtig at slaas til. Jeg siger, at den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal har paa en vis Maade haaret sig ad som disse homeriske Helte, thi hver Gang der har været Tale om deres saakaldte socialøkonomiske Reformforslag, have de sendt ud over Landet en Henvisning til, hvad de smaa vel vilde sige. Jeg skal for en enkelt Gangs Skyld gøre Gengæld, og jeg vil sige, at hvis man til de henved 100,000 eller omtrent 80,000, som det er angivet til, fattige aldbrende Folk sagde: Hvad ville I helst have, at eders Repræsentanter skulde arbejde paa, enten at I saa eders Alderdom sikret mod Nød, og hvad dertil hører af Vanære og andre Ting, eller at I skulle saa Hjælp i Sygdom, eller at I mulig kunne saa eders Kaffe et par Dre billigere Pundet, eller en halv Hjerding Sukker $\frac{1}{2}$ Dre billigere, tvivler jeg ikke om, at Alderdomsforsørgelsen vil blive betegnet som Nr. 1 af alle dem, der ere ældre. Jeg haaber, at om der ikke skal komme andet ud af denne Rigsdagssamling og disse mærkværdige Forslag som det ærede Medlem fra Stege møder op med, skal der komme det, at paa den politiske Dagsorden bliver staaende tilbage Alderdomsforsørgelse for de ubemidlede, og det paa en saadan Maade, at ingen kommer

bort derfra, hverken Regeringen eller Repræsentationen, før dette Spørgsmaal er løst.

Tanber: Drøftelsen af denne Sag har fundet Sted under Forhold, som heldigvis ikke ere sædvanlige med Hensyn til Drøftelsen af Rigsdagslager. Umiddelbart efter, at denne Sag for 2 eller 3 Maanedes Siden var bleven indbragt her i Tinget, blev der Landet rundt rejst en Hvirvel af Agitation, der ikke kunde andet end virke skadelig paa den rolige Overvejelse, som vi maa ønske, maa blive saadanne Saager til Del. Og var det en Sag af stor politisk Betydning, drejede det sig maaste om et Grundlovsbrud, om store provisoriske Foranstaltninger, som vilde bringe Landets Bøværk i Fare? Na nej! Eller krænkedes Folkets Rettigheder? Nej, ingenlunde! Det drejer sig om et ganske lille Spørgsmaal, om Sukkerspørgsmaalet, som i de sidste Aar er blevet rejst omkring paa Møder af den ene Aalder efter den anden og sat i Stedet for Toldreformen; thi det er egentlig det, der er foregaaet ved denne Sag, at man i Stedet for Toldreformen, som vi have arbejdet paa i 20 Aar, har sat Sukkerspørgsmaalet. Det er forberedt i de sidste Par Aar paa Møder rundt omkring i Landet; man har ikke kunnet komme til et Møde, uden at det der er blevet udviklet, hvilken Betydning Sukkeret har for Havedyrkningen. Det er navnlig det berømte Fruaars 1889, som har givet denne Agitation Vind i Sejlene, og en hel Mængde Mennesker, som vidste, at der trængtes til en Reform i Toldvæsenet, men ikke vidste Bested med, til hvilken Reform der trængtes, af den simple, velbekendte Grund, at Toldspørgsmaal ere af den Art, at Folk i Almindelighed ikke kunne være inde i Enkelthederne, fastede sig over dette Punkt, som var saa ubemærket, og arbejdede det op. Der er i et Blad, som kan betragtes som Sukkersagens Organ, for saa Dage Siden blevet givet en Udsigt over denne Agitations Historie, og det er blevet fremstillet, hvorledes den udgik fra Horsens, fra Aaend, der staa den ærede Ordfører meget nær, saa at jeg næsten kan betragte det hele i sin Oprindelse som et Familieforslag. Det er ubarbejdet og draget videre fremad Landet rundt paa en Række af Møder, og det er ikke alene sket forud, men ogsaa under Sagens Behandling her i Rigsdagen, hvilket, som jeg begyndte med at sige, er aldeles usædvanligt. Hvorledes kan man vente, at Sagen kan blive taget under saglig, grundig og sindig Overvejelse, naar det bruser Landet over med en saadan Agitation, som de Herrer Sukkervener have rejst? At denne Agitation er bleven mødt fra den anden Side med en